

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ
Бр. 22-262
11 APR 2022

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ ФАКУЛТЕТ УМЕТНОСТИ			
Примљено 11. 04. 2022.			
Сл. Једин.	Број	Прилог	Вред.
	615		

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ
са привременим седиштем у Косовској Митровици

ФАКУЛТЕТ УМЕТНОСТИ У ПРИШТИНИ – ЗВЕЧАН
Ул. Краља Петра I бр. 177
38227, Звечан

Изборном већу Факултета уметности у Приштини – Звечан

Декану Факултета уметности у Приштини – Звечан проф. мр Естер Милентијевић

Продекану музичког одсека Факултета уметности у Приштини – Звечан проф. др Драгани Сарајлић

ПРЕДМЕТ: Приговор на Извештај комисије о избору у звање доцент за ужу уметничку област Труба на Факултету уметности у Приштини – Звечан (на увид јавности од 16. марта 2022), као и на начин спровођења конкурса за ово радно место.

Поштовани,

Упућујем приговор на Извештај комисије о избору у звање доцент за ужу уметничку област Труба на Факултету уметности у Приштини – Звечан (на увид јавности од 16. марта 2022), као и на начин спровођења конкурса за ово радно место. Као један од кандидата желео сам да скренем пажњу на одређене пропусте и нелогичности које ћу у наставку изнети по ставкама. Такође бих замолио да ми на овај приговор одговорите.

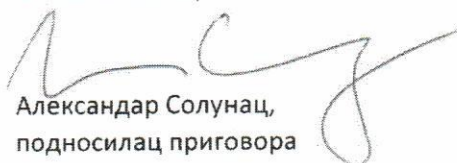
1. Прва примедба коју упућујем односи се на време расписивања конкурса, непосредно после божићних празника, а утисак да се конкурс одвија такорећи „под велом тајне“ појачала је и чињеница да је електронско издање листа „Јединство“ у коме је конкурс објављен, изостало, што није уобичајено, пошто сам као заинтересована страна и ишчекујући објаву овог конкурса пратио издања листа „Јединство“ доста дуго. Овакав пропуст изазвао је непотребну сумњу у цео процес избора кандидата.
2. Друга примедба односи се на опис и преглед референци кандидата Ивана Благојевића. Међу референцама које су уважене кандидату Ивану Благојевићу налази се читав низ дискутабилних ставки, од којих бих овом приликом издвојио следеће:
 - У рубрици IV, 25. Уметничка дела из области музике изведена на концертима у земљи и иностранству... под тачком Солиста на концерту са оркестром стоје искључиво наступи са студентским и полу професионалним, или аматерским ансамблима. Иста је слика и под тачком Солиста у оркестру. Упадљива је чињеница да кандидат никада није наступао ни са једним домаћим професионалним оркестром. Овде се не може прећи ни преко наведеног податка да је кандидат наступао као члан Оркестра Народног позоришта у Нишу који је изводио оперету *Слепи миш* Ј. Штрауса. Постојање

овог ансамбла није могуће утврдити, то јест, Народно позориште у Нишу нема свој инструментални ансамбл (оркестар). Колико је мени познато овакви пројекти у Народном позоришту у Нишу изводе се у сарадњи са Факултетом уметности у Нишу и њиховим хором и оркестром, поново студентским ансамблом.

- У рубрици VI Признања, награде и одликовања за професионални рад стоји навод „23-27.8.2017 – Диплома Међународног летњег кампа за младе музичаре Струмица, Р. Северна Македонија“. Примедба код ове референце је двострука, као прво, уколико је диплома „за младе музичаре“, због чега је наведена у рубрици која приказује професионални рад кандидата, а као друго, да ли се кандидат Иван Благојевић 2017. године са својих 43 године и даље може окарактерисати као млади музичар?
3. Трећа примедба се односи на пропусте комисије у прегледу референци и материјалу којим доказујем свој уметнички рад и искуство. Поново ћу издвојити само најочигледније пропусте:
- Из приложеног, траженог материјала за овај конкурс јасно се види да имам двадесет година свирачког искуства у најреномиранијем оркестру у Србији који су за ово време водили најбољи светски диригенти као што су Зубин Мехта, Данијел Рајскин, Кристијан Мандеал, Габријел Фелц и други. Број концерата који сам током двадесет година рада у Београдској филхармонији одржао у Дворани Коларчеве задужбине мери се стотинама, а наступи на гостовањима у престижним салама у иностранству мере се десетинама. Ову чињеницу је комисија у потпуности пропустила да истакне.
 - Из приложеног материјала се може јасно закључити да у својој концертној пракси користим све врсте труба, укључујући и барокну трубу, што је комисија превидела или игнорисала. Са друге стране у опису кандидата Ивана Благојевића, овај податак је истакнут и високо вреднован. Наиме, у извештају у рубрици VIII Анализа рада кандидата, о кандидату Ивану Благојевићу у закључку Комисија констатује: „Из приложених програма јасно се види да кандидат влада свирањем различитих врста трубе, што је одлика комплетног извођача“. Ипак, сличан закључак у истој рубрици код описа мене као кандидата, или кандидата Николе Мијаиловића је изостао.
4. Четврта примедба се односи на пропусте које је Комисија имала у опису приступног предавања и прегледу референци кандидата Николе Мијаиловића. Најупадљивији пропуст је свакако онај из рубрике IV, 23. Приступно предавање... оцењено од стране Комисије. Комисија овде износи збуњујући закључак: „Што се тиче педагошко-методичког приступа, интеракција са студентом није била комплетна у смислу појашњавања важних елемената у нотном тексту, те се осетио недостатак педагошког искуства које је јако битно када је у питању преношење знања.“ Ова донет закључак је упитан имајући у виду референце које је кандидат доставио и које доказују да је као наставник трубе ангажован 10 година у МШ „Др Војислав Вучковић“ у Београду, 4 године на Слобомир П Универзитету у Бјељини, Р. Српска и 3 године на Музичкој академији у Цетињу, Универзитет Црне Горе, а његови ученици и студенти нижу успехе на републичким и међународним такмичењима.

5. Пета примедба односи се на избор чланова Комисије. Иако аутономност Универзитета даје то право, веома је зачудила чињеница да су састав Комисије чинили само страни држављани. Овакав избор чуди још више имајући у виду да у Србији постоје одсеци за трубу на два универзитета, београдском и новосадском, које воде реномирани професори Младен Ђорђевић и Ненад Марковић чије педагошко и свирачко искуство је големо и признато не само у Србији већ и у иностранству. Питање је зашто је пропуштена прилика да се у овом случају потражи мишљење релевантних домаћих стручњака?
6. Примедбе под тачком 2. 3. и 4. доводе до закључка да чланови Комисије, с обзиром да су из Републике Северне Македоније, нису довољно добро разумели оно што су кандидати на српском језику износили на приступним предавањима, као ни материјал који им је такође достављен само на српском језику. Горе поменути неадекватно изнети закључци се једино могу оправдати овом чињеницом.
Овај закључак сликовито описује и питање које ми је на приступном предавању упутио проф. др Љупчо Коскаров: „Имам један студент коме не излази горе, шта да радим с њим?“, али и чињеница да члан Комисије доцент мр Александар Златески током трајања интервјуа није проговарао. Због тога се моја последња примедба односи на спровођења овог конкурса и на пропуст Факултета уметности да обезбеди преводиоца за стране чланове Комисије.

С поштовањем,

Александар Солунац,
подносилац приговора

Београд, 7. април 2022.